

ПРОФЕСОР ІЛЛЯ ІСАЙОВИЧ НІКБЕРГ

Відзначив 85-річний ювілей І.І. Нікберг (народився 19.11.1929) – доктор медичних наук, професор, лауреат Державної премії України в галузі науки, «Відмінник народної освіти України», член Міжнародної та Української спілок журналістів, спілки українських лікарів Австралії, почесний член Української та Австралійської діабетичних асоціацій, член Міжнародної академії екології та безпеки здоров'я людини, член-кореспондент Російської академії природознавства, «Людина року – 2009» у галузі літератури та журналістики, за версією Австралійської громадської організації «Шалом».

Нікберг І.І. закінчив з відзнакою санітарно-гігієнічний факультет Київського медичного інституту у 1952 р. Працював на Донбасі лікарем-гігієністом міської санепідстанції в м. Макіївка (1952-1956), де створив лабораторію гігієни повітря. Практичну працю поєднував з науковою, підготувавши кандидатську дисертацію «Гігієнічне дослідження та досвід оздоровлення атмосферного повітря у районі пекококсового виробництва». У 1956-1964 рр. завідував лабораторією у Молдавському НДІ гігієни та епідеміології, був відповідальним секретарем Молдавського наукового товариства гігієністів, членом президії Республіканської професійної спілки медичних працівників. У 1964-1997 рр. І.І. Нікберг викладав у КМІ–НМУ ім. О.О. Богомольця, а в 1996-2000 рр. – у Київському медичному інституті Української асоціації народної медицини, у яких пройшов шлях від асистента кафедри комунальної гігієни до завідувача кафедри гігієни та екології людини. У докторській дисертації «Прогнозування та профілактика геліометротропних реакцій при серцево-судинних захворю-

ваннях» дослідив впливи геліогеофізичних, метеорологічних і синоптичних факторів на виникнення та перебіг серцево-судинних захворювань. У 1966 і 1968 рр. організував дві Всесоюзні конференції з питань лікарняної гігієни.

Нікберг І.І. понад 25 років керував циклами підвищення педагогічної кваліфікації викладачів гігієни. Велику увагу приділяв науковій роботі студентів: понад 50 студентів, вперше залучених І.І. Нікбергом до наукового гуртка, згодом стали кандидатами та докторами наук, професорами, деканами, очолили відділи та лабораторії наукових установ, кафедри медичних інститутів.

Нікберг І.І. добре відомий своєю громадською діяльністю у галузі профілактичної діабетології, був ініціатором створення та першим головою Українського товариства сприяння хворим на діабет, віце-президентом Української діабетичної асоціації, редактором двох діабетичних журналів.

Після виходу на пенсію, за сімейними обставинами, І.І. Нікберг у 2000р. переїхав до Австралії, де у співдружності з вченими України продовжує активну творчу діяльність й, зокрема, як популяризатор медичних знань. Фахівцям добре відомі результати його наукових досліджень з питань медичної космометеорології, лікарняної гігієни, історії медицини, гігієни навколишнього середовища, індивідуальної гігієни, профілактичного діабетології. Він є автором чи співавтором 620 наукових та науково-популярних публікацій, з яких 25 книг та підручників. Тільки за період перебування в Австралії написав 6 книг та 150 статей. Серед найбільш важливих книжкових видань – «Гелиометротропные реакции человека» (1986), «Ионизирующая радиация и здоровье» (1989), «Гигиена больниц» (1993), «Сахарный диабет – советы больному» (1996), підручники «Радіаційна гігієна» (1999), «Загальна гігієна та екологія людини» (2001), «Беседы о здоровье и здоровом образе жизни» (2009), «Медицинский самоконтроль больного диабетом» (2012), «Очерки профилактической медицины» (2014).

Багаторічна плідна діяльність професора І.І. Нікберга отримала достойне професійне та громадське визнання: його нагороджено 6 державними медалями.

Його надзвичайно високі самоорганізованість та працездатність, бажання та здатність творити добро іншим людям заслуговує глибокої поваги та є прикладом для наслідування. Бажаємо шановному Іллі Ісайовичу здоров'я, творчого довголіття, наснаги!

*Печковський К.С.,
к. мед. н., асистент кафедри терапевтичної
стоматології НМУ імені О.О. Богомольця*